

Arrest

nr. 96 711 van 7 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. BUYTAERT, die loco advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 22 januari 2012 het Rijk binnen en diende op 23 januari 2012 een asielaanvraag in. Op 24 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Fiche en te behoren tot de etnische groep Oromo.

U werd op 9 november 1983 [12 Hiddar 1976 volgens de Ethiopische kalender voortaan (E.K.)] geboren te Fiche (Oromiya-regio). U woonde met uw gezinsleden in Fiche tot uw moeder u op 7-jarige leeftijd onderbracht bij haar zus F. G. in Addis Ababa. U groeide op in de woning van uw tante, F. G. en haar echtgenoot, K. G., in Addis Ababa. Uw 2 broers, zus en beide ouders bleven steeds in Fiche wonen. U voltooide de lagere en middelbare school in Addis Ababa. U maakte in Addis Ababa kennis met A. T. die tot de etnische groep Oromo behoorde. A. T. verklaarde dat hij vaak naar Addis Ababa reisde om zaakjes voor het Oromo Liberation Front (OLF) te doen. A. T. vertelde u vanaf het eerste moment dat jullie elkaar ontmoetten dat hij strijder was voor OLF en clandestien opereerde als lid van OLF. Een jaar nadat u A. T. ontmoette traden jullie in het huwelijk. Op 16 augustus 2005 [10 Nehasse 1997 (E.K.)] huwde u te Arjo Gudatu met A. T.. Sinds uw trouwdag op 16 augustus 2005 [10 Nehasse 1997 (E.K.)] verhuisde u naar het dorp Arjo Gudatu (Oromiya-regio) alwaar uw echtgenoot woonde. Uw echtgenoot was werkzaam voor OLF en bleef regelmatig gedurende 4 of 5 dagen in OLF-trainingskamp in Korre. De activiteiten van uw echtgenoot voor OLF bestonden erin informatie te verzamelen en door te geven, het geven van militaire training aan OLF-leger en het vechten met wapens. Half augustus 2006 vertelde uw echtgenoot, A. T., u dat de regeringspartij EPRDF ontdekte dat hij lid was van OLF en dat hij voortaan minder frequent naar huis zou komen. Op 23 augustus 2006 [17 Nehasse 1998 (E.K.)] om 10 uur PM vond er een caféruzie plaats waarbij 2 u onbekende personen van de etnische groep Oromo een u onbekend lid van de regeringspartij EPRDF sloegen. Het EPRDF-lid trommelde zijn de politie op. Er werden schoten gelost. Een u onbekende deelnemer aan de caféruzie stierf wanneer het EPRDF-lid een Oromo poogde dood te schieten. De vroege ochtend van 24 augustus 2006 [18 Nehasse 1998 (E.K.)] kwamen politiemannen naar uw echtelijke woning en beschuldigden uw echtgenoot, A. T., ervan de actie op café georkestreerd te hebben. Hoewel uw echtgenoot, A. T., niet aanwezig was tijdens de caféruzie werd hij gearresteerd. Er werd 14 000 Birr in beslag genomen in uw echtelijke woning, u werd geslagen en vervolgens werd de woning in brand gezet. Uw echtgenoot, A. T., werd naar de Eastern Wollega-gevangenis in Arjo Gudatu afgevoerd. Tot 2007 of 2008 [2002 (E.K.)] bezocht u uw echtgenoot eenmaal per week in de East Wellega-gevangenis in Arjo Gudatu. De eerste 4 jaren na de arrestatie van uw echtgenoot, A. T., kende u geen persoonlijke problemen. Op 13 april 2010 [5 Miaziya 2002 (E.K.)] kwam de politie naar uw woning. Er werd u onder dwang gevraagd valse verklaringen in het nadeel van uw echtgenoot af te leggen. Er werd u gevraagd of u kon getuigen dat uw echtgenoot de moord, gepleegd tijdens de caféruzie in Harar, op zijn geweten had. Uw echtgenoot, A. T., weigerde immers bekentenissen af te leggen over zijn lidmaatschap van OLF. U repliceerde dat u geen bekentenis kon afleggen omdat uw echtgenoot, A. T., u nooit gezegd had dat hij een moord pleegde in Harar. Sinds die dag kwam de politie meer dan 10 keer over de vloer. Tijdens deze bezoeken van politiemannen werd u geslagen, verkracht en werden uw tanden gebroken. U werd met de dood bedreigd indien u zou volharden in het weigeren te getuigen tegen uw echtgenoot. U besloot het land te verlaten. U liet uw dochter, K. A., achter bij de moeder van uw echtgenoot in Arjo Gudatu. U verliet Arjo Gudatu op 9 juli 2010 [2 Hamle 2002 (E.K.)] en keerde terug naar de woning van uw tante, F. G., in Addis Ababa alwaar u 3 maanden verbleef. Op 15 oktober 2010 [5 Tikemt 2003 (E.K.)] verliet u Addis Ababa per truck en reisde u naar Soedan. Op 18 oktober 2010 [8 Tikemt 2003 (E.K.)] arriveerde u in Khartoem (Soedan). U kreeg onderdak in de woning van een Ethiopisch staatsburger, G., die u op straat aantrof en in huis nam. Na een verblijf van 1 jaar en 4 maanden in Khartoem besloot u Soedan te verlaten omdat u vreesde gearresteerd te zullen worden en gedeporteerd te zullen worden naar Ethiopië. U nam een vliegtuig van een u onbekende luchtvaartmaatschappij en landde in België. Op 23 januari 2012 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde tijdens uw gehoor voor het CGVS dat u een vrees voor vervolging vanwege de EPRDF-regering (p. 25 en 29) koestert omwille van het lidmaatschap van uw echtgenoot van het Oromo Liberation Front (OLF) (p. 9 en 29).

Echter, u legde diverse lacunaire, vage en weinig aannemelijke en weinig verenigbare verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate ondermijnen.

Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk afkomstig bent uit Fiche (Oromiya-regio) en er een deel van uw kindertijd doorbracht alsook heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat uzelf werkelijk tot de etnische groep Oromo zou behoren.

U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS dat u tot de etnische groep Oromo behoort en dat uw beide ouders tot de etnische groep Oromo behoren (p. 13). U beweerde dat uw beide ouders, uw broers en zus nog steeds in Fiche wonen (p. 13) hetgeen zich volgens informatie waarover het CGVS beschikt in de Oromiya-regio bevindt (zie informatie in administratief dossier). Het is dan ook merkwaardig dat u achtereenvolgens verklaarde geen Oromo te spreken (p. 2), uzelf niet te kunnen uitdrukken in het Oromo (p. 2), slechts een beetje Oromo te verstaan maar geen Oromo te spreken (p. 3) een klein beetje Oromo te begrijpen (p. 14) en de tijdens uw asielaanvraag door u voorgelegde documenten die opgesteld zijn in het Oromo niet te kunnen lezen (p. 19). Uw verantwoording voor uw onkunde van de Oromo-taal, namelijk dat u opgroeide in de familie van uw tante (p. 3) in Addis Ababa is echter ontoereikend aangezien blijkt dat ook uw tante, F. G., en haar echtgenoot, Kassahun Gugssa (p. 3) waarbij u inwoonde van 7 tot 21 jarige leeftijd (p. 4), beiden tot de etnische groep Oromo behoren (p. 4). U verklaarde in dit verband bovendien dat uw tante, F. G., de zus van uw moeder is (p. 3) en dat uw moeder met haar zus, F. G., in het Oromo communiceerde (p. 5). Daarenboven had u eveneens verklaard dat uw moeder Oromo sprak met uw vader (p. 5), dat uw beide ouders Oromo spraken met uw broers en zus (p. 5) en dat uw ouders – toen u bij hen inwoonde in Fiche van uw geboorte tot 7 jaar – Oromo met u spraken (p. 5). U voegde hier aan toe dat uw ouders u minimaal 1 keer per jaar kwamen bezoeken in Addis Ababa (p. 5). Uw bewering “Na mijn verhuis naar Addis Ababa vergat ik de [Oromo-]taal” (p. 5) is in dit opzicht dan ook bevreemdend. Hoewel u beweerde dat uw beide ouders, uw broers en zus nog steeds in Fiche wonen (p. 13) verklaarde u aanvankelijk niet te weten in welke zone (p. 3) of regio (p. 3) Fiche gelegen is (p. 3). Even later beweerde u te weten dat Fiche de hoofdstad is van de woreda Selale (p. 6) en dat Selale gelegen is in de Oromiya-regio (p. 6) doch uw kennis over Fiche blijkt verder bijzonder beknopt aangezien u stelde geen enkel dorp in de buurt van Fiche bij naam te kunnen noemen (p. 29).

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u het evenmin aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk van 16 augustus 2005 [10 Nehasse 1997 (E.K.)] tot 9 juli 2010 [2 Hamle 2002 (E.K.)] zou gewoond hebben in Arjo Gudatu in de Oromiya-regio zoals u nochtans staande hield. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor dat u op 21 jarige leeftijd naar Arjo Gudatu verhuisde (p. 7) en gedurende 4 jaar in Arjo Gudatu woonde (p. 7). U voegde hier aan toe dat het dorp Arjo Gudatu (p. 6) op 2 uur (p. 6 en 8) te voet (p. 8) van de stad Nekemte is gelegen (p. 6 en 8), het dorp Arjo Gudatu gesitueerd is in East Wellega (p. 6) en het dorp Arjo Gudatu onder de woreda Diga valt (p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dien dat zowel Nekemte als de Diga-woreda gelegen zijn in de Oromiya-regio (zie informatie in administratief dossier). Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat u geen enkel dorp gelegen tussen Arjo Gudatu en Nekemte kon benoemen (p. 6) hoewel u verklaarde dat er wel degelijk dorpen bestaan die gesitueerd zijn tussen Arjo Gudatu en Nekemte (p. 6). Hoewel u verklaarde per bus van Addis Ababa naar Arjo Gudatu gereisd te zijn (p. 7) kon u – naast Nekemte (p. 7) – geen enkele stad of dorp bij naam noemen dat men passeert op weg van Addis Ababa naar Arjo Gudatu (p. 7). Nochtans verklaarde u dat u op weg van Addis Ababa naar Arjo Gudatu wel degelijk andere dorpen en steden passeerde (p. 7). Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg of u dorpen of steden in de onmiddellijke omgeving van Arjo Gudatu kon benoemen (p. 7) verklaarde u slechts te weten dat Arjo Gudatu onder de woreda Diga valt (p. 7). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop vroeg of u andere plaatsen, dorpen of steden kon benoemen die onder de woreda Diga vallen (p. 7) verklaarde u er geen te kennen (p. 7). U kon niet toelichten hoeveel steden of dorpen onder de administratieve eenheid van de Diga-woreda vallen (p. 7) en verklaarde “geen idee” (p. 7) te hebben of er – naast Arjo Gudatu - nog meer steden of dorpen onder de Diga-woreda vallen (p. 7). Wanneer de interviewer u vervolgens opnieuw vroeg of u namen van dorpen, steden of plaatsen in de onmiddellijke omgeving van Arjo Gudatu kon benoemen (p. 7) repliceerde u merkwaardig genoeg dat de Beneshangul-regio nabij is (p. 7) hoewel dit een aparte regio is die gelegen is naast de Oromiya-regio waartoe de Diga-woreda en Nekemte behoren (zie informatie in administratief dossier) en u bovendien zelf verklaarde dat Arjo Gudatu niet in de Beneshangul-regio is gelegen (p. 8). Afsluitend stelde u dat u – naast Nekemte – geen andere dorpen of steden in de onmiddellijke omgeving van Arjo Gudatu kent (p. 8). Hoewel u beweerde dat Arjo Gudatu in regio 4 zou gelegen zijn (p. 8) kon u geen enkel ander dorp of stad benoemen die zich in regio 4 zou bevinden (p. 8) hetgeen toch bijzonder merkwaardig is. Even later stelde u dat u geen dorpen noch steden in de buurt van Arjo Gudatu kon benoemen (p. 29). Hoewel u verklaarde dat er een grote rivier in de buurt is verklaarde u de naam ervan niet te kennen (p.

7). Hoewel u verklaarde dat uw dorp Arjo Gudatu (p. 6) op 2 uur (p. 6 en 8) te voet (p. 8) van de stad Nekemte is gelegen (p. 6 en 8) bleek u nog nooit gehoord te hebben van onderstaande plaatsen die volgens informatie waarover het CGVS beschikt nochtans in de onmiddellijke omgeving van Nekemte zijn gesitueerd: Galo Beloch'o (p. 21), Abalo (p. 21), Kolobo (p. 21), 'Arb Gebeya (p. 21), Haro (p. 21), Ts'ige Maryam (p. 21), Dugda Dera (p. 21), Komto (p. 21), Guto (p. 21), Kingi (p. 21), Gute (p. 21), Eleri (p. 22), Gimbi (p. 22), Ano (p. 22) en Bila (p. 22) (zie informatie in administratief dossier).

Ten derde heeft u het geenszins aannemelijk kunnen maken dat uw echtgenoot, A. T., werkelijk lid was van OLF en u vervolgd werd omwille van het OLF-lidmaatschap van uw echtgenoot.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS herhaaldelijk dat A. T. u, vanaf het eerste moment dat jullie elkaar ontmoetten (p. 14) in Addis Ababa (p. 11) vertelde dat hij lid was van OLF (p. 14) en een strijder was van OLF (p. 14). Deze vroege loslippigheid van A. T. is toch enigszins bevreemdend aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat OLF een gewapende oppositiegroep is die door de Ethiopische regering als terroristische organisatie wordt beschouwd en de Ethiopische autoriteiten gewapende groepen zoals OLF medeverantwoordelijk achten voor dodelijke bomaanslagen (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast verklaarde u dat uw echtgenoot, A. T., lid was van OLF (p. 14), dat hij strijder was voor OLF (p. 14), dat hij u vertelde dat hij clandestien opereert (p. 15) en dat de activiteiten voor OLF een betaalde job waren (p. 15). U voegde hier aan toe dat uw echtgenoot dagelijks activiteiten had voor OLF (p. 24) en reeds lid werd van OLF sinds zijn tienerjaren (p. 15). U lichtte toe dat uw echtgenoot reeds voor uw huwelijk van strijder promoveerde tot trainer/instructeur (p. 15). Hoewel u verklaarde dat uw echtgenoot, A. T., aanvankelijk strijder was voor OLF (p. 15) en later trainer/opleider/instructeur voor het leger van OLF werd (p. 15) kon u hierover bijzonder weinig details geven. Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg welke exacte activiteiten uw echtgenoot, A. T., had voor OLF repliceerde u dat hij (1) informatie verzamelde en informatie doorgaf, (2) militaire training gaf aan OLF-leger en (3) vocht (p. 16 en 22). Gevraagd waar uw echtgenoot, A. T., precies vocht (p. 16) kon u slechts vaag antwoorden en zei u dat uw echtgenoot ver reisde (p. 16) doch dat u niet weet waarheen hij reisde (p. 16) maar dat de gevechten plaatsvonden in de jungle, in de bosjes, in de regio Wellega (p. 16). U kon aanvankelijk echter niet toelichten op welke precieze plaatsen in de regio Wellega uw echtgenoot dan wel vocht of naar welke precieze plaatsen in de regio Wellega uw echtgenoot dan wel reisde (p. 16) hoewel u even later verklaarde enkel te weten dat uw echtgenoot in de bossen van Korre vocht (p. 23-24). Hoewel u verklaarde dat uw echtgenoot, A. T., vocht met wapens kon u niet toelichten met welke soort wapens hij vocht (p. 16). Even later – na het voorleggen van een foto met handschrift in het Amhaars op de achterkant (cf. infra) – stelde u dat uw echtgenoot training geeft in OLF-kamp in Korre (p. 22) doch u verklaarde Korre niet te kunnen situeren (p. 22), niet te weten of Korre ver gelegen is van Arjo Gudatu (p. 22) en niet te weten of uw echtgenoot op andere plaatsen dan het kamp in Korre training gaf (p. 22). U kon geen enkele plaats benoemen die gelegen is tussen uw woonplaats Arjo Gudatu en Korre (p. 23). Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg "Wat bedoelt u met informatie doorgeven?" (p. 22) riposteerde u geen details te kennen (p. 22). U lichtte vervolgens toe dat uw echtgenoot informatie doorgaf aan OLF-leden die in de stad wonen (p. 22-23) doch u kon geen namen geven van OLF-leden die in steden woonden en die uw echtgenoot van informatie voorzag (p. 23 en 24) noch kon u namen geven van personen die uw echtgenoot voorzagen van informatie (p. 23). U kon geen namen geven van oversten of hoger gerankte personen van OLF in Korre (p. 23) noch kon u enige collega van uw echtgenoot in het algemeen benoemen (p. 23 en 24). U kon geen enkel andere dorpeling uit Arjo Gudatu benoemen die ook lid zou zijn van OLF (p. 23), u kon geen enkel ander OLF-lid – naast uw echtgenoot – bij naam noemen (p. 24), u wist niet wanneer OLF opgericht werd (p. 23) en kon geen namen van leiders van OLF bij naam noemen (p. 23). U verklaarde niet te weten of OLF banden heeft met andere organisaties (p. 24). Wanneer de interviewer van het CGVS u herhaaldelijk de vraag stelde waar het Oromo Liberation Front voor vecht (p. 23 en 24) en wat de doelstelling van OLF is (p. 24) antwoordde u slechts in vage bewoordingen dat ze Oromo's willen bevrijden (p. 23 en 24) en u voegde er aan toe niet meer details te kennen (p. 23). Gevraagd naar wat de motivatie van uw echtgenoot was om OLF te vervoegen (p. 24) en wat de specifieke redenen zijn dat uw echtgenoot OLF vervoegde (p. 24) verklaarde u het niet te weten (p. 24) en te denken dat het loutere feit dat hij Oromo is volstaat (p. 24). U verklaarde niets te weten over de structuur van OLF (p. 25) en beweerde niets te weten over acties die OLF ondernam of aanslagen die OLF pleegde (p. 25). U kon naast OLF geen enkele andere Oromo-organisatie benoemen (p. 24), beweerde geen namen van kranten of magazines te kennen die in het Oromo worden geschreven (p. 25) en verklaarde nog nooit gehoord te hebben over de organisatie Macha Tulema (p. 25) (zie informatie in administratief dossier). Aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat OLF onder meer strijd voor het behoud

van de Oromo-cultuur en –taal (zie informatie in administratief dossier) is het merkwaardig dat u verklaarde dat uw echtgenoot in het Amhaars sprak met jullie dochter (p. 25).

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen.

Wat betreft de door u voorgelegde foto waarop 3 – waarvan 2 gewapende – personen prijken waarvan één volgens uw verklaringen uw echtgenoot, A. T., zou zijn (p. 17) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. U verklaarde dat deze foto genomen werd in een trainingskamp van OLF (p. 17) in Korre (p. 18) op 21 maart 1992 [12/07/1984 (E.K.)] (p. 18) en dat de 2 andere mannen eveneens leden van OLF zijn (p. 17). Er dient echter te worden opgemerkt dat uit de foto geenszins kan worden opgemaakt waar de foto genomen werd en dus uit de afbeelding niet blijkt dat deze foto zou genomen zijn in een trainingskamp van OLF. Bovendien blijkt uit de foto niet onmiddellijk dat de man op de foto werkelijk uw echtgenoot, A. T., zou zijn. Uit de foto kan slechts worden opgemaakt dat 2 van de 3 mannen een wapen dragen doch geen enkele band met OLF kan hieruit worden opgemaakt. Het persoonlijke handschrift op de achterkant van de foto dat – in het Amhaars – stelt dat de foto als herinnering werd genomen in OLF-trainingskamp van Korre en bovendien de 3 namen van de gefotografeerde personen opsomt kan toch als merkwaardig worden beschouwd aangezien het weinig strategisch is van strijders van een illegale gewapende oppositiebeweging om zowel de namen van de gefotografeerde strijders, de naam van de beweging (OLF) alsook de locatie van het trainingskamp hierop te noteren.

Wat betreft de door u voorgelegde handgeschreven brieven die uw echtgenoot, A. T., opgesteld zou hebben tijdens zijn verblijf in de Eastern Wollega-gevangenis en die stempels van de Eastern Wollega-gevangenis bevatten kan slechts gezegd worden dat enerzijds niet bewezen kan worden wie de brieven precies opstelde en anderzijds kan gezegd worden dat de inhoud ervan geenszins enige bewijswaarde bevat gezien het persoonlijke karakter van de handgeschreven brieven. Wat betreft de door u voorgelegde brief opgesteld door openbaar aanklager G. G. en gericht aan de politiediensten dd. 12 oktober 2006 [2/2/99 (E.K.)] kan slechts gezegd worden dat deze brief geenszins een bewijs vormt van de door u ingeroepen persoonlijke vervolgingsfeiten. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat documenten, om enige bewijswaarde te bezitten ondersteund moeten worden door geloofwaardige verklaringen hetgeen, in casu, niet het geval is.

Wat betreft het door u voorgelegde huwelijkscertificaat op naam van A. T. en A. B. kan opgemerkt worden dat het, hoewel het hier om het originele exemplaar zou gaan (zie handtekeningen in ballpoint) het merkwaardig is dat de stempels van de lokale autoriteiten van Arjo Gudatu (Gudatiaa Arjoo) duidelijk een kleurenkopie zijn en geen met inkt gedrukte originele stempels.

U legde geen documenten voor waaruit zou kunnen blijken welke reisweg u vanuit Ethiopië heeft afgelegd en wanneer u precies in België bent aangekomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar vervolging wegens het OLF lidmaatschap van haar echtgenoot geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

3.3. Verzoekster meent dat de CGVS van haar een kennis verlangt die ze onmogelijk zelf kan hebben, gelet op haar beperkte scholingsgraad en het feit dat ze een vrouw is. Verzoekster hoorde vanaf haar zeven jaar tot haar volwassenheid, slechts Amhaars, geen Oromo; vandaar dat haar kennis beperkt is. Verzoekster mocht als vrouw de haard quasi niet verlaten en kent dus niets of zeer weinig van de geografie; niet alleen belandde haar dit niet aan, ze mocht als vrouw niets buitenshuis doen. Verzoekster herhaalt dat zij als vrouw niet geacht werd aan politiek te doen en dus weinig of geen voeling en kennis had en heeft van de machtsstrijd en politieke krachten die gelden in Ethiopië. Gelet op haar vrouw zijn, kent verzoekster uiteraard evenmin iets van de graden die haar echtgenoot verwierf (gesteld dat deze graden werkelijk bestaan), noch met welke wapens hij vocht. Er wordt herhaald dat verzoekster zelf geen OLF lid is en evenmin is ingewijd in de geschiedenis ervan.

3.3.1. Verzoekster leefde tot haar zeven jaar bij haar ouders, die Oromo waren en onderling en met hun kinderen Oromo spraken, in Oromo gebied, wat reeds volstaat om vast te stellen dat verzoekster basisbegrippen van het Oromo zou moeten hebben. Dit kan niet worden losgezien van verzoeksters bewering dat haar echtgenoot een fervent en actief lid van het OLF was en aldus aangenomen moet worden dat hij het Oromo sprak, zij het om als militair instructeur van het OLF zijn lessen te geven. Daar waar kan aangenomen worden dat het al dan niet spreken van een bepaalde taal niet weg neemt dat men bepaalde ideologische sympathieën kan hebben, blijft de vaststelling echter onverminderd overeind dat het uiterst bevreemdend is dat iemand die beweert van een bepaalde etnie te zijn en voorts te zijn opgegroeid en gehuwd binnen deze etnie, de overeenkomstige taal niet kan spreken.

3.3.2. Verder is verzoekster relatief geschoold voor een Ethiopische vrouw; zij beëindigde immers haar middelbaar onderwijs in 2004 (vragenlijst 10 a, gehoor p. 13). Dat verzoekster dermate weinig over het

OLF kan vertellen, noch een gedegen geografische kennis kan demonstreren, strookt dan ook niet met haar profiel van opgeleide vrouw, zeker daar verzoekster het huishouden deed, zij zodoende ook voor de elementaire levensmiddelen en –benodigdheden moest zorgen en zij haar echtgenoot maar eens om de vier à vijf dagen zag, zodat niet kan worden volgehouden dat verzoekster gedwongen binnenshuis leefde. Evenmin is aanvaardbaar dat verzoekster dermate weinig over het OLF leefwereld van haar echtgenoot weet, geen namen van oversten, collega's of andere leden van OLF kende, noch kon uitleggen wat de beweegredenen van haar echtgenoot waren om het OLF te vervoegen of waar het OLF precies voor staat (gehoor p. 23-24). Dit betreft geen algemene, abstracte politieke kennis doch de betrokkenheid van een vrouw bij de leefwereld van haar echtgenoot, zodat niet aanvaard kan worden dat verzoekster hier niets over weet. Verder is het niet bijzonder geloofwaardig dat een dermate overtuigd en geëngageerd OFL lid als verzoeksters echtgenoot iemand huwt die niet achter de doelstellingen van het OLF staat (*"Ik ben geen lid van het OLF omdat ik niet geloof in hen, ik bedoel dat ze enkel voor de Oromo vechten en niet voor alle Ethiopiërs, daar kan ik niet achter staan"*, gehoor p. 24). Ten slotte licht verzoekster het nut niet toe van een valse getuigenis tegen haar echtgenoot vier jaar nadat hij gearresteerd was, te meer verzoekster geen contact onderhield met haar echtgenoot. De waarachtigheid van deze bewering wordt verder ondergraven nu verzoekster evenmin de essentiële gegevens kent van de verklaringen die ze moest afleggen om de betrokkenheid van haar echtgenoot bij een moord te staven (verzoekster kan noch de naam van het slachtoffer noch van de andere betrokkenen bij de ruzie noemen, gehoor p. 29-30). Ten slotte toont verzoekster niet aan gehuwd te zijn. Haar verklaring dat ze legaal kon huwen in Ethiopië zonder zich te identificeren en identiteitsdocumenten voor te leggen wordt niet geobjectiveerd. Verzoeksters toevoeging dat de schepen die het huwelijk voltrok *"vertelde hen er geen nodig te hebben"* (gehoor p. 20-21) komt verzonnen voor.

3.4. Aangaande de aangebrachte documenten beklemt toont de Raad dat het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoekster documenten neerlegt dient zij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoekster om te voorzien in een vertaling.

Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar zij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn.

Dat de foto een origineel betreft, neemt nog altijd niet weg dat er weinig concrete zaken uit de foto kunnen worden afgeleid en geenszins de identiteit van de personen noch de plaats waar deze genomen werd. De vermeldingen op de achterzijde van de foto kunnen door gelijk wie zijn aangebracht en gelijk wat vermelden; geenszins hebben deze een bepaalde bewijskracht, te meer de commissaris-generaal reeds terecht vaststelde dat het merkwaardig is dat de identiteit van de personen, alsmede de geheime militaire plaats, in het Amhaars, zo gemakkelijk en kenbaar zouden worden vrijgegeven. Daar waar verzoekster spreekt over een geboorteakte, neemt de Raad aan dat ze het huwelijkscertificaat bedoelt. De vaststelling van de commissaris-generaal dat de stempels een kleurenkopie zijn, is in deze voldoende om tot de onwaarachtigheid van het desbetreffende document te besluiten. Ook wat betreft de overige documenten, treedt de Raad de vaststellingen van de commissaris-generaal bij. Overigens is de welwillendheid *"als bewijs dat ze zijn verzoeken behandelen"* (gehoor p. 19) waarmee de gevangenisdirectie de verweerbrieven van verzoeksters echtgenoot aan haar zou overhandigd hebben, evenmin aannemelijk.

3.5. Verzoekster onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten naar het CGVS, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en voert geen andere gegevens, noch bijkomende argumenten aan. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.8. Verzoekster vroeg tevens het dossier voor verder onderzoek over te maken aan de CGVS. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoonde dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.9. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK